

частним операторам порта [2]. В тоже время собственность, управление и контроль над использованием основных объектов инфраструктуры портов остается прерогативой государства, в лице вновь создаваемой администрации морских портов Украины.

Список літератури:

1. The Pricewaterhouse Cooper's bulletin. London, №2. Feb., 2002.
2. Кибик О.Н. Экономика портового хозяйства. -Одесса: ОДМУ, 2004. - 280с.
3. Коллегиальные итоги 2012 года //Всеукраинский научно-практический
4. журнал «Финансовый контроль». – 2013. - №1 (84).
5. П.П. Андреев. В 2013 г. мы планируем провести масштабную проверку
6. всех бюджетных программ// Интервью. - [RBC.ua](#)>[Все новости](#)/petr-
7. andreev-v-2013-g.
8. <http://www.dkrs.gov.ua>

Швагірева В.С., Зайченко М.В.

ОБГРУНТУВАННЯ РОЗШИРЕННЯ ЕКСПОРТНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ПІДПРИЄМСТВА

Одеський національний політехнічний університет, Одеса

Постановка проблеми. Проблема розробки та здійснення заходів щодо підтримки експорту країни на світовому ринку, збереження його позицій на світовому ринку завжди є актуальнюю для будь-якої країни світу. Для України ця проблема є особливо актуальнюю. Для стабільного розширення питомої ваги експорту країни на світовому ринку необхідно сформувати ефективну економічну політику. Адже для виходу підприємства на зовнішній ринок, для стабілізації та збереження положення підприємства необхідно провести оцінку його експортних можливостей. Вагомою складовою управління ЗЕД є управління експортним потенціалом з метою розробки та реалізації економічно обґрунтованих механізмів його поліпшення й в цілому підвищення ефективності діяльності господарюючого суб'єкта [5].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У зв'язку з актуальністю питань дослідження економічних можливостей підприємства входить до сфери наукових інтересів багатьох зарубіжних та вітчизняних вчених, серед яких П. Ліндерт, М. Порттер, Р. Харрод, І.Р. Бузько, О.В. Божанова, А.Е. Воронкова, Д.К. Воронкова, Н.В. Касьянова, О.В. Кленін, С.В. Лапін, Ю.С. Погорелов, О.А. Сущенко. Дослідженням проблем розширення експортних можливостей та їх управління в умовах функціонування вітчизняної економіки переймалися такі вчені, як С.В. Голіней, А.А. Золотухін, Т.М. Мельник, Н.А. Клименко, С.В. Фомішин тощо. Аналіз наукових публікацій, присвячених саме цьому питанню, дозволив зробити висновок, що ця проблема досліджується науковцями переважно на макро- і мезорівні, коли мова йде про експортні можливості держави, регіону, галузі. Але недостатньо уваги на сьогодні приділено актуальним питанням оцінки та розвитку експортних можливостей виробничого підприємства, особливо в умовах розширення його ЗЕД.

Метою роботи є обґрунтування заходів щодо розширення експортних можливостей підприємства, зокрема його формування, оцінки та розвитку.

Основні матеріали дослідження. В економічному контексті потенціал підприємства характеризує сукупність його можливостей. З цієї точки зору, під можливостями підприємства зазвичай розуміють сукупність чинників, які характеризують силу, джерела, спроможності, кошти, запаси, ресурси та інші резерви, які можуть бути використані в економічній діяльності [1,2].

Експортний потенціал, безпосередньо підприємства, визначається як готовність, спроможність підприємства здійснювати зовнішньоекономічну діяльність, зокрема експортну діяльність, яка полягає у виході на цільові зовнішні ринки збуту. Експортний потенціал є основовою для розробки стратегії виходу підприємства на зовнішній ринок. Отже, фактори, які впливають на розвиток експортного потенціалу також опосередковано впливають і визначають процедуру формування стратегії виходу підприємства на зовнішній ринок та рівень репрезентативності підприємства на зовнішньому ринку. [3]

Для аналізу експортних можливостей підприємства доцільно віднести:

- організація управління підприємством;
- фінансовий аналіз діяльності підприємства;
- стратегічний аналіз підприємства;
- аналіз зовнішньоекономічної діяльності підприємства;
- інформаційне забезпечення зовнішньоекономічної діяльності.

Взаємозв'язок факторів розвитку експортних можливостей та результатів діяльності підприємства на зовнішньому ринку зображений на рис. 1:

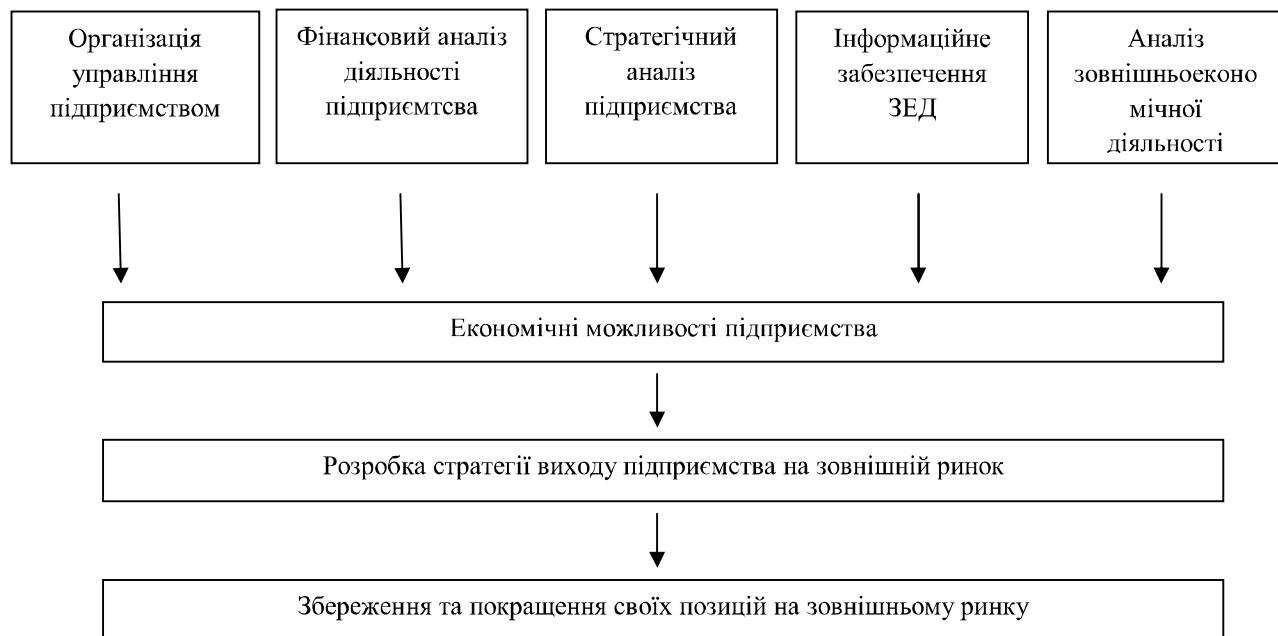

Рис.1. Взаємозв'язок експортних можливостей та діяльності підприємства на зовнішньому ринку

Аналіз діяльності підприємства на зовнішньому ринку, розробка оптимальної стратегії виходу на зовнішній ринок сприятиме підвищенню конкурентних позицій підприємства та ефективному просуванню продукції підприємства на цільовому зовнішньому ринку.

Для підвищення конкурентоспроможності підприємства, розвитку його експортних можливостей необхідно:

- технічне, технологічне, реконструктивно-капітальне переозброєння підприємства;
- підвищити випуск рентабельної продукції;
- сформувати і забезпечити оптимальну логістичну систему підприємства;
- розробити заходи щодо мінімізації негативного впливу зміни цін на внутрішньому та зовнішньому ринках;

- слідкувати за оновленням обслуговуючих та ремонтних служб на виробництві та збуту продукції.

Крім перерахованих основних напрямків підвищення ефективності системи управління зовнішньоекономічною діяльністю підприємства, велика увага повинна бути приділена оцінці ризиків і формуванню системи безпеки підприємства, удосконаленню методів розробки бізнес-планів, формуванню способів залучення іноземних інвестицій, методикам оцінки ефективності зовнішньоекономічної діяльності підприємства. [4]

Висновки та перспективи подальшого розвитку. Отже, експортний потенціал підприємства слід розглядати як сукупність його можливостей щодо здійснення експортної діяльності. Розвиток експортного потенціалу промислового підприємства є необхідною умовою для розширення ЗЕД. Розвиток експортних можливостей дасть змогу забезпечити не тільки вихід підприємства на нові зарубіжні ринки, але й запезпечить ефективну експортну діяльність в умовах зростаючого попиту. Від аналізованих результатів експортних можливостей підприємства залежить вибір варіанту його експортної стратегії. Розвиток можливостей підприємства має забезпечити зміщення потенціалу в майбутньому.

Список літератури:

1. Воронкова А.Е., Погорелов Ю.С. Потренціал підприємства як основа його довгострокового розвитку / А.Е. Воронкова, Ю.С. Погорелов // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – №4 (94). – С. 77-84.

К.е.н., доц. Сергієнко О.М.

АНАЛІТИЧНІ МОЖЛИВОСТІ ПОКАЗНИКІВ УТВОРЕННЯ ДОХОДУ СИСТЕМИ НАЦІОНАЛЬНИХ РАХУНКІВ

Науково-дослідний економічний інституту Мінекономрозвитку України т, Київ

Аналіз зведених макроекономічних показників та їх взаємозалежностей в динаміці дають можливість здійснити оцінку економічної політики, що реалізується урядом, виявити проблемні «точки» розвитку та своєчасно розробити конкретні заходи щодо усунення або мінімізації виявлених проблем.

Особливе місце в системі макроекономічного аналізу, на мою думку, повинні посідати макропоказники утворення доходу за секторами економіки. Нажаль, на сучасному етапі зазначеним показникам приділяється досить мало уваги, розглядати їх необхідно системно та комплексно, а не поодинці.

Основним джерелом формування доходів для господарюючих суб'єктів на макрорівні є валова додана вартість та надані субсидії, які в процесі використання інституційними секторами економіки набувають форми оплати праці найманіх працівників, інших чистих податків, пов'язаних з виробництвом, валового прибутку, змішаного доходу. Зазначені показники знайшли своє відображення в рахунку утворення доходу СНР, в якому вони розглядаються як в цілому по економіці, так і за інституційними секторами (табл.1), а також видами економічної діяльності.